

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/20/2018
Identifikačné číslo spisu: 6016201073
Dátum vydania rozhodnutia: 21.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6016201073.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. O. XXXX/XX, R. - G., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 - 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľa žalovanej č. 55091-4/2016-BA zo 17. októbra 2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. marca 2018, č.k. 26Sa/70/2016-42, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. marca 2018, č.k. 26Sa/70/2016-42, o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) právoplatným rozsudkom č.k. 26Sa/70/2016-42 zo dňa 21. marca 2018 postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 191 ods. 4 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie Generálneho riaditeľa žalovanej č. 55091-4/2016-BA zo dňa 17. októbra 2016 (ďalej len „rozhodnutie žalovanej“), vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie a žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania. Predmetným rozhodnutím žalovanej bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutiu Sociálnej poisťovne ústredie č. 21085-8/2016-BA zo dňa 22. júla 2016, ktorým bol žalobcovi priznaný nárok na úrazovú rentu od 1. januára 2004 vo výške 6,88 Eur mesačne, túto na základe jednotlivých valorizačných úprav žalovaná zvýšila k 01. januáru 2012 na 11,30 eur mesačne a zároveň konštatovala, že žalobca nemá nárok na výplatu úrazovej renty v období od 1. januára 2004 do 23. augusta 2012. Od 24. augusta 2012 do 31. augusta 2012 konštatovala jeho nárok na výplatu úrazovej renty v alikvotnej sume 3,- Eur, vypočítanej z mesačnej sumy úrazovej renty vo výške 11,30 Eur mesačne a od 1. septembra 2012 konštatovala jeho nárok na výplatu úrazovej renty vo výške 11,30 Eur mesačne, ktorú následne na základe valorizačných úprav zvýšila k 1. januáru 2016 až na sumu 12,30 Eur mesačne vo veci priznania nároku na úrazovú rentu. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 SSP.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd o.i. poukázal na to, že žaloba bola dôvodná len vo vzťahu k

namietanej výške priznanej úrazovej renty, nebola však dôvodná vo vzťahu k namietanej výške starobného dôchodku priznaného rozhodnutím žalovanej zo dňa 30. apríla 2003. Predmet preskúmavacieho konania je vymedzený obsahom žalobou napadnutého rozhodnutia, a teda krajský súd mohol posudzovať len správnosť rozhodnutia o priznaní úrazovej renty a určení jej výšky. Rozhodnutie o priznaní starobného dôchodku zo dňa 30. apríla 2003 bolo možné napadnúť riadnym opravným prostriedkom v zákonom stanovenej lehote 30 dní, ktorú žalobca nevyužil, a preto nadobudlo právoplatnosť.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote, poukazom na § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, kasačnú sťažnosť, v ktorej poukázal na to, že sa v konaní domáhal správneho určenia výšky starobného dôchodku. Krajský súd pochybil, keď sa nezaoberal priznaním starobného dôchodku v správnej výške bez ohľadu na to, či bolo proti rozhodnutiu o priznaní starobného dôchodku zo dňa 30. apríla 2003 podané odvolanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti o.i. uviedla, že oddelenie úrazových rent síce spolupracuje s oddelením dôchodkového poistenia, avšak procesne ide o dve samostatné, navzájom sa neovplyvňujúce, konania. Konanie vo veci starobného dôchodku, v ktorom bol žalobcovi rozhodnutím č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30. apríla 2003 priznaný starobný dôchodok, a ktoré bolo právoplatne ukončené, keď žalobca nevyužil možnosť napadnutia tohto rozhodnutia riadnym opravným prostriedkom, nie je predmetom súdneho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP), skôr ako mohol pristúpiť k vecnému prejednávaniu kasačnej sťažnosti, bol povinný zistiť, či kasačná sťažnosť bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 SSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 443 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1, 2 a 3 SSP) a obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 445 SSP). Po jej preskúmaní dospel kasačný súd k právnomu záveru, že kasačná sťažnosť smeruje len proti dôvodom rozsudku krajského súdu a bola podaná neoprávneným subjektom, a preto je potrebné kasačnú sťažnosť ako neprípustnú odmietnuť.

6. Podľa § 439 ods. 3 písm. c/ SSP kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia krajského súdu.

7. Podľa § 442 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech a generálny prokurátor za podmienok ustanovených v § 47 ods. 2 (ďalej len „sťažovateľ“).

8. Podľa § 459 písm. b/ a c/ SSP kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak bola podaná neoprávnenou osobou, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému kasačná sťažnosť nie je prípustná.

9. Podľa § 467 ods. 1 SSP ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

10. Podľa § 467 ods. 4 SSP, ak kasačný súd rozhodne o zastavení konania, o odmietnutí kasačnej sťažnosti alebo postúpení veci, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania, ktoré predchádzalo zrušeniu rozhodnutia krajského súdu.

11. Z vyššie citovaných ustanovení Správneho súdneho poriadku vyplýva, že konanie pred správnymi súdmi je v zásade jednoinštančné. Kasačná sťažnosť preto predstavuje osobitný opravný prostriedok majúci povahu mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý smeruje voči právoplatnému rozhodnutiu správneho súdu. Kasačná sťažnosť musí byť podaná riadne a včas, oprávneným subjektom, musí smerovať proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná a mať náležitosti ustanovené zákonom, inak ju musí kasačný súd odmietnuť ako neprípustnú.

12. Kasačný súd poukazuje na to, že iba výrok rozhodnutia je spôsobilý vyvolať procesné účinky a iba

výrok právoplatného rozhodnutia je záväzný pre účastníkov konania, osoby zúčastnené na konaní, zainteresovanú verejnosť a pre orgány verejnej moci. Prostredníctvom odôvodnenia rozhodnutia správny súd iba uvádza skutkové a právne závery, ktoré vyjadril vo výroku rozhodnutia, pričom žalobca má sťažnostnú legitímáciu, ak vo veci samej nebolo jeho žalobe vyhovené.

13. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je rozsudok krajského súdu, ktorým tento na základe žaloby podanej voči rozhodnutiu žalovanej o úrazovej rente zrušil rozhodnutie žalovanej a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

14. Kasačný súd preskúmajúc kasačnú sťažnosť žalobcu zistil, že táto smeruje len proti dôvodom uvedeným v napadnutom rozsudku krajského súdu, pričom žalobca nedisponoval sťažnostnou legitímáciou, keď sa svojou žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia žalovanej č. 55091-4/2016-BA zo dňa 17. októbra 2016, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie o priznaní nároku na úrazovú rentu, keď krajský súd toto rozhodnutie po jeho preskúmaní zrušil v celom rozsahu. Je potrebné uviesť aj to, že námietky žalobcu, týkajúce sa výšky jeho starobného dôchodku, nemajú relevanciu k napádanému rozsudku, keďže predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie o úrazovej rente a nie o starobnom dôchodku žalobcu, na čo poukazoval aj krajský súd v napadnutom rozsudku.

15. Vzhľadom k tomu, že podľa § 442 ods. 1 SSP môže kasačnú sťažnosť podať len účastník konania, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté a táto nesmie v zmysle § 439 ods. 3 písm. c/ SSP smerovať len proti dôvodom rozhodnutia krajského súdu, pričom v prejednávanej veci bolo rozhodnuté v prospech žalobcu, keď žalobca nenamietal výrok napadnutého rozsudku, ale len jeho odôvodnenie, kasačný súd rozhodol tak, že podľa § 459 písm. b/ a c/ SSP kasačnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú, pretože bola podaná neoprávnenou osobou a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému kasačná sťažnosť nie je prípustná.

16. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 4 SSP tak, že podľa § 170 písm. a/ SSP vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov kasačného konania. Účinky, ako aj výsledok konania pri odmietnutí kasačnej sťažnosti je totiž obdobný ako pri odmietnutí žaloby.

17. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.